

kérdés, szakoktatás, legelőfásítás, gazdasági fásítás, kopárfásítás, méhészet), közérthető, egyszerű és világosan megfogalmazott, mindig érdekes és tanulságos cikkeket, amelyek rendszeresen időszerűek is voltak.

1923-ban született meg az alföldfásítási törvény, amelyet különböző rendeletek egészítettek ki s amelyek mind a törvény céljának mielőbbi elérését szorgalmazták. Időközben azonban kitűnt, hogy az Alföld erdőfásításával szemben, ha sokaknál meg is van a jóakarát, de hiányzik a szaktudás, ami a siker eléréséhez mégis elengedhetetlen.

Ez indította erdészetünk akkori vezetőjét arra, hogy 1931-ben megbízást adjon a már akkor nyugalomban levő Béky Albertnek „Útmutatás az Alföld fásításának munkájához“ című könyvecske megírására.

Hogy a fásítási munkálatok eredményes kiviteléhez milyen nagy szükség volt ilyen gyakorlati, oktatójellegű munka kibocsátására, bizonyítja az, hogy az első kiadás 4000 példányra egy éven belül elfogyott s hogy a gazdag tapasztalatokkal rendelkező, de kitűnő pedagógiai érzékkel is megáldott Béky Albert milyen hasznos könyvecskét írt, láthatjuk abból, hogy gyors egymásutánban még további három kiadást ért meg.

Ezzel a gyakorlati célú, de elméletileg is jól megalapozott kis munkával rendkívül jó szolgálatot tett, hathatós segítséget nyújtott és nyújt ma is az alföldfásítás ügyének, de ezzel egyúttal kitörül-

hetetlenül beírta nevét az alföldfásítás történetébe.

„Fajokban való túlzott válogatás helyett igyekezzünk jó munkát végeztetni.“ (Erd. L. 1926. 105. sz.) írja egy helyen. Ezt a „jó munkát“ szorgalmazta egész pályafutása alatt és ennek a „jó munká“-nak jegyében született meg a tárgyalt könyvecske is, melynek tanításai szerzőjének elévülhetetlen érdemeket szereztek.

De Béky Albert itt sem áll meg. Nem elégszik meg azzal, hogy az Alföldre került szakemberek ismereteit bővítsé az Alföld sajátos viszonyainak megfelelően. Sokkal szélesebb körben igyekszik híveket szerezni az alföldfásítás ügyének. Több mint 60 cikkben ismerteti, népszerűsíti az erdőgazdálkodás, az erdőtelepítés, fásítás tárgykörébe vágó gyakorlati kérdéseket főleg a *Köztelek*, valamint a *Tiszántúli Gazdák* hasábjain.

Már ebből a túlrövidre szabott ismertetésből is kitűnik, hogy a Tudományos Minősítő Bizottság döntése mennyire komoly érdemeket jutalmazott.

Mi pedig, a magyar erdőgazdaság, de különösen az alföldfásítás dolgozói ezen kitüntetés alkalmával mélyeséges tisztelettel, szeretettel és nagybecsüléssel köszöntjük Béky Albertet és köszöntjük a sikeres munka érdekében kifejtett fáradhatatlan kutató munkásságát, tanítását, útmutatásait.

Magyar Pál

a biológiai tudományok
doktora

Nagyjelentőségű támogatásban részesülnek kiváló munkát végző erdőgazdasági gyakorlati szakembereink

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata alapján a földművelésügyi miniszter 1954. január hó 1-től kezdődően a következő dolgozók részére kiemelt fizetést állapított meg:

Szántó István erdőművelési előadó, Tamási Erdőgazdaság	havi 3800.— Ft
Balsay László erdőművelési főmérnök, Győri Erdőgazdaság	havi 3800.— Ft
Somogyi Zoltán főmérnök, Pécs Mecsekkeleti Erdőgazdaság	havi 3600.— Ft

Ez a hivatalosan kiadott rövid híradás a maga egyszerűségében is igen nagy

viszhangra talált, különösen a külső gyakorlati szakemberek körében.

A kiemelés tényében és a megállapított összeg nagyságában először is szocialista bérezési rendszerünk alaptörvénye jut érvényre — a „több és jobb munkáért nagyobb bért“. Kifejeződik benne azonban gazdának az erdőgazdasági munkának gazdasági rendszerünkben való fokozott megbecsülése és a felső vezetésnek élénk figyelme a külső gyakorlatban működő dolgozók iránt. A kiemelés már elért eredmények alapján, különlegesen kifejtett munkát jutalmaz és módot kíván adni annak további zavartalan kifejtéséhez.

A legmélyebb hatást a kiemelés ter-

mésztesen a közvetlenül érintettekben magában keltette; erről „AZ ERDŐ“-nek az alábbiakban számoltak be.

Szántó István így ír:

— A személyemet ért kitüntetés — megvallom — meghatott. Mégis az első perctől kezdve éreztem és hangsúlyoztam, hogy ez csak az erdőművelési munkakör különleges megbecsülésének elismerése lehet. Annak a jele ez, hogy a párt és kormány politikája az anyagi és szellemi színvonal állandó emelésére irányuló harcban jelentőségének megfelelően méltányolja a korszerű erdőgazdálkodás célkitűzéseit. Később elgondolkodtam azon is, hogy mikép juthattam én, gyakorlatot folytató erdész létemre, ehhez a kitüntetéshez? Ez a kérdés fiatalabb kartársaimat is érdekelheti...

— Pályám első öt évében megismertem hazánk legszebb erdeit. Utána a sors a tolnai száraz löszvidékre vetett és itt gazdálkodom már 35 év óta. Hiányos termőhelyismereti képzettségem miatt eleinte nem tudtam megérteni, hogy még az itteni őshonos fajok tenyésztésével sem tudok kellő eredményt elérni. Emellett még a főiskola adta elméleti ismereteket sem tudtam mindig hasznosítani a gyakorlatban. Lassan ráeszméltem arra, hogy a sáfárkodásomra bízott termőhelyen mind elméleti, mind gyakorlati ismereteimet különleges tanulmányokkal kell kiegészítenem. Azonban sem a hazai, sem az akkoriban hozzáférhető külföldi irodalom tanulmányozása nem elégítette ki kívánalmaimat. Így mélyedtem el a száraz termőhelyek erdőtenyésztési gyakorlatának és az éghajlatkutatási kérdéseknek állandóan párhuzamos tanulmányozásába. Minél behatóbban foglalkoztam ezekkel a kérdésekkel, annál meggyőzőbbnek találtam az erdőgazdálkodás és az éghajlat összefüggéseit, korrelációit.

— Vagy tíz év múlva kezdtem tisztában látni az aszályos területeknek az éghajlati adottságoktól függő erdőgazdálkodási lehetőségeit. Újabb öt év múlva az Országos Erdészeti Egyesület már kiadta erre vonatkozó részletesebb tanulmányomat. Ebben már így foglaltam állást: „Függetleníteni kell magunkat a más éghajlati viszonyok között kialakult nyugati — nálunk csaknem tisztán német — erdészeti tudomány követésétől. Sajátos hazai természeti viszonyainkhoz kell alkalmazkodnunk, ki kell alakítanunk hazai különleges erdőművelési eljárásainkat, elsősorban az alföldi éghajlat hatása alatt álló területekre vonatkozóan. Ennek alapjait úttörő szaktársaink már

lefektették, ha rendszerbe nem is foglalták.“

— Újabb tíz év múlva az „Erdészeti Kísérletek“ hasábjain jelent meg utolsó tanulmányom. Ebben fejtettem ki az élet-tani hőmennyiség és az éghajlatjóság fogalmát. Éghajlatjósági térképemet az 1950. évtől kezdve már mind a tudományos, mind a gyakorlati irányú irodalom értékeli és hasznosítja.

— Ilyen előtanulmányok után készítettem el a múlt évben a tolnai löszhát erdőművelési irányelveinek tervezetét.

— Ezekkel a kérdésekkel ma is állandóan foglalkozom, még pedig megváltozott viszonyok között a felszabadulás óta. A dokumentációs kiadványokban ma még vidéki magányomban is értékelhetem, főleg a Szovjetunió gazdag irodalmát. Ezek a források kiapadhatatlanok és igen nagy segítségre vannak a száraz viszonylataink tanulmányozásában. Új feladatok elvégzésére serkent népi demokráciánk egyéb bőkezű támogatása is. De nemcsak az anyagiakra gondolok. Ennél többet jelent az a jóleső érzés, hogy nézeteimnek teljesen szabad nyilvánulását élvezhetem eddigi munkálkodásom eredményeként.

Jelenleg a következő kérdésekkel foglalkozom:

1. A sztyep, a préri és az éghajlat közötti korrelációk.
2. Az éghajlatváltozások dinamikus szemlélete. Az éghajlat, a talaj és a növényzet párhuzamaira felépített tájegységek erdőművelési eljárásainak éghajlati indokolása.
3. Éghajlatunk párhuzamai a Szovjetunióval és Észak-Amerikával egyes külföldi fajok megtelepítésének érdekében.

Ezek a kérdések kimeríthetetlenek, végleges választ formálni ma még alig lehetséges, de minden egyes újabb megállapítás vagy új gondolat előbbrevizsi megoldásukat.

— Végül csak annyit, hogy a kritikától nem félek. Erre mindig és minden téren szükség van. Csak ne vonja a kritika kétségbe a több évtizedes munkámnak jóhízműségét. Hiszen annak pályaválasztását, aki már a múltban is erdőműveléssel foglalkozott, aligha irányították anyagi érdekek.

Balsay László is a feladatokról ír, melyekre a kiemelés ösztönzi:

— A kitüntetés — az indokolás szerint — azért kaptam, mert eljárást dolgoztam ki a Hanság kritikus talajainak fásítás útján való hasznosítására. Érzésem szerint erre a kitüntetésre én még

nem szolgáltam rá, hiszen a munkának még csak az elején vagyunk és az eredmény még sokféleképp alakulhat. Így én ezt biztatásnak és támogatásnak veszem, amellyel kormányzatunk segíteni és jutalmazni kíván minden jószándékú munkát és erőfeszítést.

— A Hanságban nem újkeletű az erdőtelepítés, de a régi módszerek és eredmények nem elégítik ki fejlődő iparunk mennyiségi és minőségi követelményeit. Amellett új terepviszonyok alakultak ki, amelyek új eljárásokat követelnek meg tőlünk, ha a különleges talajban rejlő lehetőségeket jobban ki akarjuk használni. Eddigi munkánk inkább csak adatgyűjtő és kísérleti jellegű volt, ezeknek az eredményét kell a közeljövőben értékekre váltanunk. Röviden szólva több és jobb faanyagot szeretnénk adni népgazdaságunknak és ezzel párhuzamosan segíteni akarjuk mezővédelemmel az itt kialakuló állami nagygazdaságot.

— Megélhetésem eddig is biztosítva volt. A most megnyílt anyagi támogatás még könnyebbé fogja tenni életemet, többet költethetek könyvekre, fényképezésre, közlekedésre, többet tanulhatok és többet adhatok át majd azoknak, akik hivatottak lesznek munkánkat folytatni. A szétágazó hétköznapi munkánk mellett most legközelebbi programunk a csemetekertek termelékenységének emelése és az országfásítás eredményeinek megjavítása lesz.

Somogyi Zoltán is szerényen elhárítja a kitüntetést az egyéni érdemeiről és mindjárt további feladatokat lát:

— A váratlanul ért kitüntetésben elsősorban is szocializmust építő országunk egyik alapvető elvének, a munka elismerésének és megbecsülésének megvalósulását látom. Külön örömmel tölt el az, hogy személyemen, a magyar erdőgazdaság egyik szerény dolgozóján keresztül az egész magyar erdészet részesült különös megbecsülésben.

— Három évtizedes munkásságom alatt az erdőművelés és annak különbözően a természetes felújításokra és állományápolásokra vonatkozó része volt az a munkaterület, amely figyelmemet leginkább lekötötte és amelynek kiismerése

érdekében végeztem kísérleteimet. Ezek a kísérletek azelőtt bizonyos mértékben ösztönyszerűek voltak, mivel biológiai ismereteink abban az időben hiányosak voltak. A felszabadulás után a biológia terén bekövetkezett nagyrányú fejlődés adta részemre azt az alapot, hogy több évtizedes gyakorlataimat formába öntve összeállítsam Baranya megyére — annak tájegységeit kialakítva — az erdőművelési utasítási tervezetet, amely úgy érzem alkalmas arra, hogy egy lépéssel előrevigye a megye erdőgazdaságait távlati terveik megvalósításában.

— Ebből a szemszögből feladatainkat nagy vonalakban a következőkben látom:

1. A természetes felújítások területarányának növelése. Ennek érdekében az erdőművelési, fahasználati és erdőrendezési vonal kapcsolatainak legszorosabb kiépítése.
2. Fenyvesítéseink fokozása, elsősorban a vadkárosításnak kevésbé kitett, mezőgazdasági művelésre alkalmatlan területeken.
3. Gyorsan növő fajok telepítésének fokozása a lapályi és ártéri területeken.
4. A megye erdőgazdasági távlati terveinek koordinálása.
5. Erdőápolások korszerű végrehajtása — bemutató, minta és ellenőrző területek kijelölésével.
6. Erdőnkívüli fásítások tervezése, irányítása, a fásítás népszerűsítése — elsősorban a termelőszövetkezetek és kispasztorok körében.
7. Önképzés és munkatársaink szakmai tudásának fejlesztése mind elméleti, mind gyakorlati úton.

Ezek a feladatok nem lekicsinyelendők, de megoldhatók, ha azt az erdők szeretete, önzetlen munka irányítja és feletteseink is megadják azt a támogatást, amit e téren jogosan várhatunk.

— Kiemelésemet adóslevélnek is tekintem, amit azzal törleszthetek, ha annak jóvoltából a napi gondoktól mentesültem minden tudásomat és képességemet a kitűzött célok megvalósítására, a magyar erdők, a magyar nép szolgálatába állítom.

Megjelent 1000 példányban

Felelős kiadó : A Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalat igazgatója

СОДЕРЖАНИЕ

БАЛИНТ ЗОЙОМИ: Лесохозяйственные результаты лесотипологической картографии в горах Бука	97
АНТАЛ МАЙЕР: Смена бука ясенем	106
<i>Сотрудники кафедры геодезии ВЛШ:</i>	
Применение земной фотограмметрии в лесном хозяйстве	114
ГЕЗА ЛАДЫ: Помощь Лесного Научно-Исследовательского Института сельскому хозяйству	125

ХРОНИКА

Альберт Беки — доктор с/х наук	133
Повышенная зарплата лучшим специалистам лесного хозяйства	134

Редакционная коллегия

И. Бабош, Ш. Ябланци, И. Калды, Б. Керестеш (редактор), К. Кочарды, Г. Лады, А. Мадаш, И. Париш, Э. Шалы, И. Тэмпе.

Адрес редакции:

Будапешт, Министрство Земледелия.

DER WALD — Ausgabe des Ungarischen Landesforstvereins. Erscheint monatlich

INHALT

ZÓLYOMI, B.: Forstwirtschaftliche Ergebnisse der pflanzengeographischen Kartierung der Bükk-Gebirges (II. Teil)	97
MAJER, A.: Eschengefahr	106
Die forstwirtschaftliche Anwendung der terrestrischen Photogrammetrie	114
LÁDY, G.: Landwirtschaftliche Entwicklungsaufgaben der forstliche Forschung	125

AZ ERDŐ

AZ ERDŐGAZDASÁG TUDOMÁNYOS FOLYÓIRATA

Megjelenik havonta

Előfizetési ára:

egy évre 60.— Ft

félévre 30.— Ft

Előfizethető:

a Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó

Vállalatnál Budapest, V., Vécsey-utca 4

37.876.181-46 csekk számlára

EGYESÜLETI HÍREK

Az Országos Erdészeti Egyesület *műszaki tudományos bizottsága* (elnöke: *Sali Emil*) az alája tartozó (fásítási, — nyárfa, — szálalóerdő — és erdőkémiai) munkabizottságok irányításán kívül az alábbi munkák elvégzését tervezi:

1. A mezőgazdasági termelés fejlesztéséről hozott párt- és kormányhatározat minél eredményesebb végrehajtásának elősegítése céljából szoros kapcsolatot terem a Micsurin Agrártudományi Egyesülettel. Ennek célja az, hogy a két egyesület tagsága társadalmi úton segítse — elsősorban a fásítás terén — a mezőgazdasági termelés fejlesztését.

2. Az erdőgazdálkodás tervszerűségének fokozása érdekében — az Erdészeti Tudományos Intézet termőhelyfeltérési munkájához kapcsolódva — a Magas-Bakonyban kísérleti munkát kezd annak feltérására, hogy milyen lehetséges és célszerű kiegészítések tennék az Erdőrendezési Intézet által készített üzemterveket a távlati tervek alapjává. Mivel ez a munkabizottság minden tagját igénybe veszi, sőt legalább ötszöri-hatszöri helyszíni kiszállást tesz szükségessé, a folyó félév végéig csak részeredmények várhatók.

3. Kidolgozza a gödöllői erdőgazdaság valkói erdészetének gazdálkodási irányelveit a rendelkezésre álló üzemtervek, az ERTI termőhelyfeltérása és a gazdaság eddigi eredményei alapján.

A *szerkesztőbizottság* (elnöke: *Madás András*) a Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalattal együtt megállapította — a f. évben rendelkezésre álló 20 íves papírkerethez igazodóan — az 1954. évi könyvkiadási tervet s a következő munkákat kívánja sajtó alá hozni:

Babos Imre: Magyarország erdőtájai.

Jablánczy Sándor: A szálalóerdő.

Dr. Pally Nándor: A tűzifa súlyának apadása.

Bánó—Barabits—Tuskó: Dendrológia.

Ezenkívül felderíti a szerkesztőbizottság — az ERTI-hez és az Erdőmérnöki Főiskolához intézendő megkeresés alapján —, hogy ki, milyen művet és milyen terjedelemben kíván megírni 1954. folyamán; az adatok szolgáltatják az alapját az 1955. évi könyvkiadási tervezetnek.

Végül előkészíti a szerkesztőbizottság az „Erdészeti Zsebkönyv“ és az „Erdészeti Bibliográfia 1936-tól“ c. fontos mű-

vek összeállítását; ezek megjelentetését 1955-re lehet tervbe venni. Ezenkívül vállalta a szerkesztőbizottság, hogy „Az Erdő“ előfizetése érdekében széleskörű propagandát fejt ki.

A *Magyar-Szovjet Barátsági Hónap* keretében vidéki csoportjaink *I. I. Siskov* elvtárs, egyetemi docens nagysikerű előadását saját maguk is megvitatták. Ezeknek az ankétoknak a megállapításaiból állítja majd össze az Egyesület a F. M.-hez felterjesztendő javaslatát a szovjet tudományos és gyakorlati eredmények fokozott felhasználására vonatkozóan.

A „*Fák Hete*“ sikere érdekében az Egyesület széleskörű mozgalmat indított. A Micsurin Agrártudományi Egyesület, valamint a Társadalom és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat képviselőivel részletesen megtárgyalta a F. M.-nek errevonatkozó intézkedéseit, s körlevélben kérte fel vidéki csoportjait, hogy a Micsurin Agrártudományi Egyesület, ill. a Társadalom és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat helyi szerveivel (ahol ilyenek vannak) közösen segítsék előadások, faültetések stb. felajánlásával a tanácsoknak a „*Fák Hete*“ eredményes megrendezésére irányuló törekvéseit.

Előadásaink során legutóbb *Kopeczky Ferenc* ismertette népes hallgatóság előtt a hazai nyárnemesítési kísérletek eddigi eredményeit. Nagy érdeklődéssel fogadott fejtegetéseinek élénk és általános elismerést kiváltó kísérője volt *Marti László* szép színesfényképsorozata.

Vidéki csoportjaink közül március hó folyamán Nagykanizsa, Zalaegerszeg, Sopron, Miskolc, Székesfehérvár és Szeged számolt be küldöttjei útján munkájáról, problémáiról, kívánságairól. Ez a közvetlen érintkezés igen hasznos segítője az egyesületi élet elmélyítésének.

Végül felhívjuk tagtársaink figyelmét, hogy a *tagkönyvek* kiszolgáltatása befejezéshez közeledik. Kérjük azokat a tagtársainkat, akik az ezzel kapcsolatos kérdőívet még nem töltötték ki, sürgősen pótolják ezt, mert az egyesületi munka zavartalanságának az akadálytalan ügykezelés egyik fontos feltétele.